

som fasslaaet for Fremtiden. I den Henseende frygter jeg væsentligt for en Omstændighed, og det er den overordentlige Vidtløftighed ved det Maskineri, der er sat i Bevægelse. Jeg kan i saa Henseende tiltræde, hvad der blev udtalt af en Mand, der har stor Indsigt i saadanne Forhold og tidligere har havt Sæde paa Rigsdagen. Han har sagt, at, havde man til Hensigt at gjøre Folk lede og lide af en Indkomsskat, saa kunde man ikke vælge noget kraftigere Middel end det at vedtage et saa vidtløftigt, trættende og dræbende Maskineri, som dette Lovforslag indeholder. Jeg troer, det er sandt. Man begynder med en fuldstændig Eigning i Communen, aldeles overeensstemmende med de Begreber, man i Almindelighed har om, hvad der hører til en Eigning. Derefter kommer Sagen til Skattecommissionen, som har det i sin Magt at omstøde, hvad der er gjort, ja, under uheldige Omstændigheder kan et enkelt Medlem af Skattecommissionen omstøde den hele af Communen lagte Eigning. Med den hermed forbundne Procedure hengaaer der et halvt Aar. Saa gaaer man med Sagen til Over-
skattecommissionen, og hvor længe dens Arbejde kan vare, derfor er der ingen Tidsgærandse sat. Det er saa trættende og vidtløftigt, at den bedste Udflugt til at komme til Ende dermed i Grunden vil ligge deri, at den, der fra Forst af overfører de Uanskeligheder og Vidtløftigheder, han giver sig ind under ved at klage, beslutter sig til hellere at ville underkaste sig en Uretfærdighed end disse mange Besværigheder, og, er det sandt for hans Vedkommende, at Tid er Penge, vil det jo ogsaa virkelig være en Finansspeculation for ham at tie istedetfor at klage.

Jeg skal nu gaae over til at omtale nogle enkelte Bestemmelser i Lovforslaget, som ere af fremtrædende Betydning, og da først et Udtryk i § 1, som meget nøie hænger sammen med den Betydning, som dette Lovforslag kan venttes at ville faae med Hensyn til vor fremtidige Bestaatning. Det hedder nemlig i § 1: „naar det ved Lov er bestemt“. Hvad forståes nu ved „Lov“? Man vil vistnok være tilbøjelig til at troe, at dette betyder en almindelig Lov, ikke en Finanslov. Men

jeg vil tillade mig at gjøre opmærksom paa, at, naar man seer hen til de Forhandlinger i det andet Thing, af hvilke dette Lovforslags nuværende Form er fremgaaet, saa vil man see, at Udvalgets Ordfører har givet disse Ord „ved Lov“ den Udtydning, at det derved er holdt aabent, om Sagen skal finde sin Afgjærelse gennem en særlig Lov eller gennem Finantsloven. Der forelaa et Endringsforslag i det andet Thing til 3die Behandling, stillet af det tilbørlige Antal Medlemmer og med et Medlem til Ordfører, der i det Enkelte har udøvet en væsentlig Indflydelse paa mange af Lovforslagets Bestemmelser, nemlig det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther). Dette Endringsforslag gik ud paa at indføre i § 1, at det „ved Finantsloven“ skulde bestemmes, om der skulde udredes Indkomsskat osv.; men dette bekæmpedes fra Udvalgets Ordførers Side med Henvisning til, at ogsaa Finantsloven er en Lov, og at naar der derfor staaer, at det ved Lov skal bestemmes, saa er det holdt aabent, om det skal skee ved særlig Lov eller ved Finantsloven. Naar man lader dette Spørgsmaal staae aabent, kan det neppe være Tvivl underkastet, at, der paa et andet Sted vil vise sig en Tilbøjelighed til at afgjøre dette Spørgsmaal paa Finantsloven, og da fremtræder unægtelig det Spørgsmaal, som blev fremhævet af den ærede første Taler idag, om andre Skatters Erstatning med Indkomsskat, med en særlig Bægt og Betydning; thi skal det skee gennem Finantsloven, da arbejder dette Thing og efter Omstændighederne ogsaa Regjeringen under særdeles uheldige Forhold. Jeg skal derfor henlede Opmærksomheden paa Uanskeligheden og, jeg troer, Nødvendigheden af at foretage en Forandring i dette Punkt. — Med Hensyn til Lovforslagets § 2 skal jeg tillade mig at fremhæve et enkelt Sætning, der, saavidt jeg seer, har faaet en overordentlig uheldig Affattelse, og som netop er en Hovedsætning, en vigtig Sætning for denne Paragraphs Forstaelse. Naar Folk have brugt Selvangivelse med Hensyn til Indkomsskat, saa have disse Selvangivelser jo meget ofte været høist urigtige. Naar Folk tale om deres Indtægt, om deres skattepligtige Indtægt, have de ofte al-